

[A. Lyng.]

fiskeri. Jagt og fiskeri er tilladt for alle i Grønland, og der er ingen begrænsninger af nogen art ud over fredningsbestemmelserne.

Nu mener man imidlertid ganske naturligt, at det ikke mere går an med ubegrænset brugsret for alle. Vi må til at økonomisere med landets jagt- og fiskerimuligheder på en mere effektiv måde. Vi må overveje, om tiden ikke er inde til indførelse af en jagtlov. Men det er en anden historie, som vi ikke skal drøfte i dag.

Når vi specielt betragter ferskvandsfiskeriet, ser vi, at trods landets størrelse er mulighederne for ferskvandsfiskeriet små. Vi har kun én fiskeart, nemlig laksørreden, og bestanden er ret lille, fordi elvene er for korte i den høje og forholdsvis smalle landstrimmel, der stikker ud af indlandsisen. Vi har ganske vist hundredvis af elve, men de fleste har så meget fald i løbet, at laks ikke kan leve i dem. Vi har knap nok en elv, der er så lang som Gudenå, til trods for at Grønland er 50 gange større end Danmark. Og laksefiskeriet er blevet drevet så intensivt, at bestanden i mange elve er stærkt udtyndet. Det er derfor kun naturligt, at man holder igen, og at bestanden beskyttes ikke alene gennem de nugældende fredningsbestemmelser, men også gennem indskrænket brugsret.

Foreløbig er man imidlertid vejet tilbage for at fastsætte regler, der indskrænker brugsretten for den i landet fastboende befolkning. Store dele af befolkningen lever stadig delvis under naturaløkonomi. Hver boplads og hvert distrikt er henvist til at leve af sine egne ressourcer af grønlandsk proviant. Det sker stadig selv i vore dage, at befolkningen flere steder lider nød om vinteren — det er også sket i år. At indføre regler, der virker strammende på jagt og fiskeri ved siden af fredningsbestemmelserne, skal man være forsigtig med. Og laksen betyder stadig en hel del både som indtægtsgivende bierhverv og som vinterproviant.

Derimod er det kun naturligt at indføre indskrænket brugsret for dem, der midlertidigt eller kun for en kort tid opholder sig i Grønland. Det er kun naturligt, at de kan få tilladelse til at gå på jagt, fiskeri, og at de betaler en lille afgift, således som de i alle tilfælde skulle i deres eget hjemland.

Der kan selvfølgelig være tvivlsspørgsmål, men der er jo dispensationsmuligheder, og der er ingen grund til at være ængstelig for f. eks. arbejdere, videnskabsmænd og hermed ligestillede.

Loven kommer ganske naturligt til at gælde både for de beboede og de ubeboede områder. De ubeboede områder er ikke mindst vigtige, fordi dér er vore ressourcer, som tages i brug, efterhånden som befolkningen vokser og får bedre jagtfartøjer. Selv i vore dage er disse naturlige reserver vigtige, fordi vi herfra får tilførsler af jagtdyr til de områder, hvor kajaker og robåde med ringe aktionsradius driver jagt.

Til slut vil jeg gerne bemærke, at der i lovforslaget står, at tilladelse til jagt og fiskeri gives af ministeren for Grønland eller efter dennes nærmere bemyndigelse af landshøvdingen. Men landshøvdingen kan ikke være alle vegne, og han kan ikke have samme lokalkendskab som kærner og kommunalbestyrelse. Det ville være naturligt, om disse fik indstillingsret, men alt dette kan måske komme med i de nærmere bestemmelser, der skal følge med loven.

Ministeren for Grønland (Kjærboel): Jeg takker udvalget for dets grundige arbejde og for dets tilslutning til de ændringer, jeg har foreslået.

Det er ikke unaturligt, at det ærede medlem hr. A. Lyng har ønsket at gøre de synspunkter gældende, han fremførte nu, men jeg må tilstå, at det virkede lidt påfaldende på mig, der var til samråd i udvalget, at ingen af de ærede grønlandske folketingsmænd var til stede. Nu ved jeg godt, at der kan være visse rejsebesværligheder — dem kender jeg en del til — men det ville være naturligt, om man, når der fremsættes lovforslag vedrørende Grønland, var opmærksom på det og medvirkede ved behandlingen af disse, således at der så vidt muligt kunne tages hensyn til de grønlandske repræsentanters ønsker.

Det ærede medlem hr. A. Lyng har nævnt, at det ville være af meget stor betydning for de grønlandske fiskere, at tremilegrænsen snart blev revideret. Jeg gør opmærksom på, at spørgsmålet ikke umiddelbart vedrører de foreliggende lovforslag, men jeg skal gerne love det ærede medlem, at jeg vil se med velvilje på sagen, og det er min